

måle lavere bøder end de anførte. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis forholdet i den konkrete sag har været af mindre strafværdighed, hvis der er tale om personer under 18 år, eller hvis den pågældendes personlige forhold i øvrigt taler for det.

Endvidere bemærkes, at der selvsagt også fremover vil kunne differentieres i bødeudmålingen mellem de forskellige implicerede personer, bl.a. på baggrund af en vurdering af, hvem der er »hovedmanden«, og hvem en opnået eller tilsigtet fortjeneste ville tilfalde. I transportsager vil der f.eks. kunne være grundlag for at sondre mellem leverandører, chauffører og vognmænd m.v.

Justitsministeriet vil også fremover følge udviklingen på området og herunder – når der er forløbet nogen tid – anmode Rigsadvokaten om at undersøge, hvordan den foreslåede ordning nærmere er slået igennem i praksis. Justitsministeriet vil orientere Folketinget herom.

2.3.6. Andre tiltag som led i en skærpet indsats i dyreværnsager

Justitsministeriet finder, at der som led i en samlet skærpet indsats mod dyremishandling og uforsvarlig behandling af dyr kan være grundlag for at supplere de lovgivningsinitiativer, som der her lægges op til, med andre tiltag, der kan gennemføres administrativt. Hensigten hermed er bl.a. i højere grad at sikre, at der sker en ensartet behandling af sagerne, således at sager, som forekommer sammenlignelige, ikke afgøres med meget store forskelle i strafudmålingen.

Justitsministeriet har på den baggrund noteret sig, at Rigsadvokaten i sin udtalelse har peget på en række områder, hvor det bør overvejes at iværksætte administrative initiativer med henblik på at styrke anklagemyndighedens behandling af sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen, jf. herved det anførte under punkt 2.2. Justitsministeriet forudsætter, at disse initiativer bliver gennemført i forbindelse med de foreslåede reglers ikrafttræden.

3. Tilladelse til anvendelse af æglægningsbure

Efter den nuværende bestemmelse i dyreværnslovens § 6, stk. 1, kræver anvendelsen af æglægningsbure tilladelse fra Fødevarerinspektariatet. Tilladelsen meddeles for 5 år ad gangen. Bestemmelsen omfatter de såkaldte ikke-stimulusberigede bure (traditionelle æglægningsbure).

Efter Rådets direktiv 1999/74/EF af 19. juli 1999 om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner (EF-Tidende nr. L 203 af 3. august 1999, side 53-57) og Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 533 af 17.

juni 2002 om beskyttelse af æglæggende høner må bygning og ibrugtagning for første gang af de traditionelle æglægningsbure ikke finde sted fra den 1. januar 2003. Sådanne bure må ikke anvendes efter den 1. januar 2012.

Med henblik på at give mulighed for fortsat anvendelse af traditionelle æglægningsbure i tiden efter den 1. januar 2007 og indtil anvendelsen bliver forbudt den 1. januar 2012, foreslås bestemmelsen i dyreværnslovens § 6, stk. 1, ændret, således at tilladelse kan gives for et kortere tidsrum end 5 år. Det forudsættes herved, at tilladelse for et kortere tidsrum end 5 år alene meddeles i situationer, hvor en tilladelse for 5 år vil medføre, at tilladelsen rækker ud over den 1. januar 2012.

4. Udstilling og anden fremvisning af halekuperede hunde

4.1. Gældende ret

Halekupering af hunde, der ikke er begrundet i veterinære hensyn, er som udgangspunkt forbudt efter dyreværnsloven § 14, stk. 2, som forbyder operative indgreb, der har til formål at ændre et dyrs udseende. Der er imidlertid i § 14, stk. 3, 2. pkt., en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om halekupering af visse hunderacer, der kan anvendes til jagt. Justitsministeriet har med hjemmel i denne bestemmelse undtaget fem hunderacer fra forbudet mod halekupering, jf. bekendtgørelse nr. 627 af 29. august 1991 om halekupering af visse hunderacer.

Forbudet i dyreværnslovens § 14, stk. 2, mod halekupering af hunde suppleres af bestemmelsen i lovens § 11, stk. 3, hvorefter det er forbudt at udstille halekuperede hunde, medmindre hundene er kuperet i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i medfør af lovens § 14, stk. 3, 2. pkt. Udstillingsforbudet omfatter alle halekuperede hunde, bortset fra hunde, som er født før lovens ikrafttræden, eller som tilhører de fem jagthunderacer, der er undtaget fra forbudet mod halekupering. Dette gælder også, selv om halekuperingen har været lovlig, f.eks. fordi hunden er blevet importeret med kuperet hale fra udlandet, eller fordi halekuperingen har været nødvendig af veterinære årsager. Udstillingsforbudet trådte i kraft den 1. juni 1996. Baggrunden for forbudet var bl.a. en konstatering af, at der på trods af halekuperingsforbudet stadig blev foretaget halekuperinger bl.a. af hensyn til afsætningen af hundehvalpe til udenlandske købere, som udelukkende er interesseret i hundehvalpe fra præmierejede, halekuperede hunde.

Af bemærkningerne til lovforslaget (FT-Tidende 1996, Tillæg A, sp. 3689) fremgår bl.a., at der ved ud-